

సంగీత సాధన

-బొలి ముంత వెంకట రమణారావు

అలికాపురం అనే గ్రామంలో సాంబయ్య, సిద్దయ్య అనే వ్యక్తులుండే వారు. వారి కుమార్తె ఒక ప్రక్క ప్రక్కనే ఉండేది. ఏ పేరు, ఏతా లేకుండా కాలం కాలాపాగా గడచుచు పాట యొక్క పాఠశాల వలకలా తయర య్యాడు సిద్దయ్య.

సిద్దయ్య ఈ మధ్య ఇంట్లో గృత కవేరి చేయడం ప్రారంభించారు. ప్రక్క ప్రక్కటి సాంబయ్యకు తండ్రియై కట్టసాగింది. ఒకరోజు పాటయ్యు సిద్దయ్యను ఏల్లి అందించుచు ఏడుస్తూ తనగోడు వెళ్ళబోమకవ్వారు. సిద్దయ్య చిరాకుగా మీరు నా పాట వివరణవోతే చెప్పాలలో దూది దూర్చుండి అని వమా దానమిచ్చాడు.

సిద్దయ్య తలచినను వమాలావానికి తన విధంగా గుణపాఠం చెప్పాలని నిర్ణయించుకున్నాడు సాంబయ్య.

ఒకనాటి ఉదయమే వాటిలో సాంబయ్యకు కనిపించని దైవంలా కనుపించాడు చాకలి లింగడు, సాంబయ్య

మవస్సులో మెడిలిన్ ఉపాయం అచరణలో వెట్టి, సిద్దయ్యకు తలనొప్పి వదిలించుకోమ. సాంబయ్య మరక్షణం చాకలి లింగడిని ఏల్లి కుకలపక్కయ వేసి తన బాధను చెప్పుకొని, చెప్పినపని చేసినయడం ఒక దస్తారావ్యం బహు మానంగా ఇచ్చావని చెప్పాడు.

సాంబయ్య మాటలు విన్న చాకలి లింగడు ఆయ్యగారు అంటూ సిద్దయ్య ఇంటికి వచ్చాడు.

ఏలా లింగడిదయమేవచ్చావు ఏమిటి వంగతికన్నాడు సిద్దయ్య. బాబుగారు పెద్దకష్టం వచ్చింది మీరు సాయం చెయ్యాలి అన్నాడు లింగడు.

ఏమిటో వంగతిచెప్పు. నాకు చేత కలుతేనేస్తారేవోయ్ అన్నాడు నవ్వుతూ సిద్దయ్య, ఏమిచప్పేది బాబుగారు. నిన్న ఈదారినపోతు మీ పాటవిని, గుడిసెకు వెళ్ళి మీపాటను పాడటం అందుకున్న నాగడిద కట్ల తెంచుకని పారిపోయింది రాత్రినుండి ఊరంతాతిరగాను. ఎక్కడ

వానిని అర్జునాచార్యులు
 తాము విన్నవించుచున్నాము. నా
 అర్జునాచార్యులు అర్జునుడు
 వలననే మృత్యువును తప్పించుకొనుట
 కు అర్హులు. అందుచేత వానిని
 మృత్యువు నుండి రక్షించుటకు
 ప్రయత్నించుటకు మనకు
 అనుమతి కల్పించుటకు ప్రార్థన.

పున్నా నారాగడి నాఇంటికి వచ్చేప్పుడు
 న్నాను అన్నాడు లింగడు.
 విద్యయ్య బిమ్మమోహంతో ఇంట్లోకి
 వెళ్ళిపోయాడు. తప్పు తెలుసుకున్న
 విద్యయ్య తమగా కకచేరికి స్వస్తి పు
 కంకో పాణియ్య ఊపిరిపీల్చాడు.

అరాటమే వుండు

నా గతకు నీకు తరావ
 అర్జునాచార్యులు వెలిగించుకువి
 నా గతకు వెలికినా కానరావు.
 నా గతకు అర్జునాచార్యులు.
 నా గతకు గతకు లోడుమీద
 నా గతకు పోతూ మృత్యులోయాలో బోల్తా పడ్డ
 అశం నాహనలే. కుప్పలు కుప్పలు.
 కాంబిచ్చిన రెక్కలు కట్టుకొవి
 నా గతకు నీటి తీరం మీదకు ఎగిరాను
 నా గతకు మరణవృక్షం మీదకు ఎగిరాను
 అర్జునాచార్యులు పూలెరుగని నా జీవితంలో
 పూలెరుగని కురిసిందే వసంతమేఘాల రాకకొసం
 అర్జునాచార్యులు నీటిలో నిరీక్షిస్తూ నుంచున్నా.
 నా గతకు నీకు లోడును
 నా గతకు అర్జునాచార్యులు గావించే
 అర్జునాచార్యులు లోడును వెళ్ళుకున్నా.
 అర్జునాచార్యులు వసుధలో చిక్కుకుపోయిన జీవితనాళి
 అర్జునాచార్యులు నీటిలో నడిచింజానలే నా అరాటమే
 నా గతకు నీకు నీటి పూలే ముందు

—చ. సీతారమాదేవి